

پایگاه‌ها

جایی برای هنرمندها نیست

بازی‌های آفریقای جنوبی نشان داد در این تابستان جایی برای بازیکنان هنرمند وجود ندارد. کاکا، کریستیانو رونالدو و مسی در صدر این لیست قرار داشتند. مسی که بهترین بازیکن فوتبال سال اروپا بود و رونالدو و کاکا هم به ترتیب پشت سر مسی همین عنوان را بدک می‌کشیدند به چیزی بیشتر از یک گل در این رقابت‌ها دست نیافتند. رونی هم که در فصل اخیر بازی‌های فوق‌العاده‌ای را به نمایش گذاشته بود، با

مهدی احمدی

معمولاً در پایان هر جام جهانی، قهرمان موفق‌ترین تیم می‌دانند و اصولاً تیمی که در جمع چهار تیم برتر نباشد از دایره موفق‌ها خارج است. هیچ‌کس از نیجریه جام ۱۹۹۸ یا عربستان جام ۱۹۹۴ به‌عنوان تیم‌های موفق یاد نکرد چون به اندازه برزیل و ایتالیا بالا نیامدند. در سال ۲۰۰۶ هم جمله رقت‌برانگیز «جام را به بازی زیبا نمی‌دهند» ارزش کار آرژانتین و پکرمن را زیر سوال برد. چشم‌ها را باید شست. معیارها را باید تغییر داد. آلمان موفق‌ترین تیم جام جهانی ۲۰۱۰ است. مهم نیست آنها قهرمان می‌شوند یا نه یا حتی به فینال می‌رسند یا نمی‌رسند، به این دلیل که تیم‌شان تا همین‌جا هم به افتخاراتی دست پیدا کرده که در ادامه می‌خوانید.

■ **اتحاد بی نظیر**

اتحاد آلمان‌ها حسادت همه را برمی‌انگیزد، به ویژه حریف مرحله بعدی آنها که در این زمینه ۱۸۰ درجه با آلمان متفاوت است. وقتی تیم گل می‌زند، حلقه شادی بازیکنان متشکل از حداقل ۹ نفر تشکیل می‌شود. وقتی یک صحنه مشکوک داورى اتفاق می‌افتد، نیمکت‌نشینانش طوری بالا و پایین می‌پرند که انگار در زمین هستند و فاعل یا مفعول مورد مشکوک هستند. در این زمینه اسپانیا و هلند فاصله زیادی با آلمان دارند. اسپانیایی‌ها از همان ابتدای کار با نخواندن سرود ملی و ایستادن دسته‌دسته‌شان به تنه‌یک ایالات کشور عدم اتحاد خود را نشان دادند. هلندی‌ها هم برخلاف ادوار قبلی خیلی خودداری کردند اما باز هم در صحنه خوشحالی گل هونتالر و تعویض فن‌پرسی در بازی با اسلواکی، می‌شد گوشه‌ای از واقعیت‌های تیم را دید. اروگوئه در این زمینه تیم خوبی بود. کاپیتان لوگانو روی نیمکت پس از خراب شدن موقعیت گل از ناراحتی مثنی دوستانه به پشت فرانتاز می‌زند و از این قبیل موارد؛ اما آلمان چیز دیگری است. وقتی کلوزه گل می‌زند، کاتانو روی نیمکت به هوا می‌پرد. نویر که پاس گل می‌دهد بوت شروع به دست زدن می‌کند. آیا والدس پس از پناثلی‌گیری کاسیاس خوشحال بود؟ دوربین که چیزی نشان نداد. آلمان شبیه تیم ۱۹۷۴ شده است که همه برای موفقیت تیم از جان مایه می‌گذاشتند.

■ **ذخیره طولانی‌مدت**

آلمان با میانگین سنی فوق‌العاده ۲۴ سال جوان‌ترین تیم حاضر در جام جهانی است. معمولاً تیم‌های آفریقایی با این میانگین پا به جام جهانی می‌گذارند این بار آلمان با این اقدام جسورانه خود وارد جام شده و فقط سه بازیکن بالای ۳۰ سال در ترکیب خود دارد. یکی از آنها هانس‌یورگ بوت ۳۶ساله است. اگر نه آدرل مصدوم نشده بود، میانگین سنی آلمان‌ها به چیزی حدود ۲۳ سال می‌رسید که حقیقتاً فوق‌العاده است. اکثر بازیکنان آلمان در شرایطی قرار دارند که شاید مانند لوئار مانتوس حتی موفق به تجربه کردن پنج جام‌جهانی هم بشوند. البته این میانگین سنی تنها رای دعوت‌شدگان به جام جهانی نیست. در میان غایبان تنها بالاک ۳۳ساله است که با ادامه این روند احتمالاً تورنمنت دیگری را تجربه نخواهد کرد و باقی نفرات همه جوان هستند. اصلاً دلائل خط خوردن امثال ریناتز ر ، هاملس و

-

پس از ۲۴ سال

سوارز مدعی دست خدا

مهاجم تاریخ‌ساز اروگوئه پس از گرفتن توپ با دست روی خط دروازه که منجر به صعود تیمش به نیمه‌نهایی شد، حالا مدعی است «دست خدا» به او تعلق دارد و دیگر نباید به گلی که مارادونا با دست به انگلیس زد، این لقب را بدهند. سوارز دیروز در مصاحبه‌ای جالب گفت: «دست خدا از حالا به بعد به من تعلق دارد. من بهترین شیره جام را زدم. بعضی مواقع در تمرینات به عنوان گلر کار می‌کنم و مقابل غنا فایده این کار را



که بازی‌های زیبای مسی در بارسا همیشه در کنار دیگر بازیکنان بالاستعداد این تیم قرار گرفته است. اشتباهات آرژانتین زمانی روشن‌تر شد که باستین شواین اشتایگر هافبک دفاعی آلمان که تا آن زمان در مهار مسی و دیگر مهاجمان بدون اشتباه کار کرده بود با ورود خاویر پاستوره راحت‌تر کارش را دنبال کرد و حتی می‌توانست پستش را ترک کند و جلو بیاید و به فردریش پاس گل بدهد. مارادونا هیچ ایده‌ای برای کنترل بازی نداشت. او که در

آلمان، قهرمان پنهان جام نوزدهم

چیزی بارزش‌تر از جام ۵۹۷۶ گرمی



شک نکنید. در این یک مورد، استثنائاً قهرمانی و بالاخره سنت‌شکنی کرد و پس از انجام بیش از ۷۵ بازی ملی گل زد. بهترین هافبک، آقای پاس گل، بهترین بازیکن جوان و شاید بهترین بازیکن جام مشخص است؛ مسعود اوزیل هم‌ان بازیکنی که خیلی‌ها در داشتند. سبک بازی او شبیه لوئار مانتوس در جام جهانی ۱۹۹۰ است، با این تفاوت که توانایی‌های تهاجمی اوزیل فوق‌العاده است. شواِن‌اشتایگر و توماس مولر عالی بوده‌اند اما اوزیل آنها را زیر سایه خود قرار داده است.

در خط حمله کلوزه که مهاجم مورد علاقه یواخیم لو است، یکی از مدعیان جدی آقای گلی است، ضمن آنکه توماس مولر هم بدون شانس نیست. او هم مثل کلوزه چهار گل زده است و با زدن یک گل دیگر هر دو اینها کنسار داوید ویا خواهند ایستاد.

در آیتِم برترین مربی هم یواخیم لو با هر متر و معیاری فاصله زیادی با سایر رقبّا دارد، به جز برت فن‌مارویک هلندی. یکی از این دو تئورسین

-

رونالدو خطاب به فیلیپه ملو

به برزیل برنگرد

پیش‌بینی می‌شد برزیلی‌ها در صورت باخت به هلند، به شدت از تیم‌شان انتقاد کنند اما کسی فکر نمی‌کرد یکی از تندترین اظهارنظرها را رونالدو مهاجم تکرار نشدنی برزیل علیه یکی از بازیکنان تیم دونگا انجام دهد. رونالدو گفت: «ملو اگر می‌خواهد برای تعطیلات به برزیل برگردد، بهتر است این کار را انجام ندهد.» مهاجم افسانه‌ای برزیل نه فقط به خاطر اخراج ملو، بلکه بیشتر به دلیل گل به خودی این بازیکن، از دست او صعبانی است: «من اصلاً نمی‌فهمم چرا وقتی ژولیو سزار فریاد می‌زند توپ مال اوست، ملو کنار نمی‌رود و هر دو به توپ ضربه می‌زنند. آنها اصلاً با هم هماهنگ نبودند و یک گل تقدیم هلند کردند.» رونالدو البته فقط از دست ملو خیلی عصبانی است و از سایر بازیکنان برزیل دلجویی کرده: «بچه‌ها می‌دانم که روزهای خیلی سختی را می‌گذرانید اما این دوره هم تمام خواهد شد. چهار سال بعد جام جهانی در خانه ما برگزار خواهد شد و از حالا باید خودمان را آماده کنیم تا اینجا جشن قهرمانی بگیریم.» رونالدو که تلاش کرده بود خودش را به جام نوزدهم برساند، مثل رونالدینیو و آدریانو از سوی دونگا دعوت نشد و نتوانست به رکورد حضور در پنج جام جهانی برسد. او در جام جهانی ۱۹۹۴ در اردوی برزیل حضور داشت اما فرصت بازی پیدا نکرد. او در دوره‌های ۱۹۹۸ و ۲۰۰۲ جام جهانی هم سستاره اول تیمش بود و کمک کرد که برزیل به فینال برسد. در جام جهانی ۲۰۰۶ هم رونالدو نمایش بدی نداشت. طبیعی است مردی با این افتخارات ملی، به خودش حق بدهد از ملو بابت اشتباهات سرنوشت‌سازش انتقاد کند.

جام جهانی ۱۵

-
-

آلمان در فرمی ایده‌آل بازی می‌کردند. میروسلاو کلوزه با دو گلی که در این دیدار زد خودش را به رونالدو آقای گل جام‌های جهانی با ۱۵ گل نزدیک کرد. الان تنها یک گل برای مساوی شدن کلوزه با رونالدو باقی مانده است. توماس مولر ۲۰ساله هم یک گل در این بازی و مقابل انگلیس دو گل زد تا این روزها همه ورزشی‌نویسان از او بنویسند. فوتبال در این سطح به قدری حرفه‌ای است که شرایطی که حتی تا ۱۰ سال پیش در آن رقم می‌خورد دیگر اتفاق نمی‌افتد. تنها تیم‌هایی موفق می‌شوند که در تمام خطوط داخل زمین و روی نیمکت بدون اشتباه باشند.

این باخت تعجب نداشت

چالش مارادونا تازه شروع شده است

دیه‌گو آرماندو مارادونا مصداق روشن کار سخت بازیکنان بزرگ در لباس مربیگری است. شاید این بهترین تیم تاریخ آرژانتین بود که با سرمربیگری مارادونا ناکام ماند و حتی به نیمه‌نهایی نرسید. آیا این تئوری که بازیکن بزرگ، مربی بزرگی نمی‌شود، همیشه صادق است؟ نتایج آرژانتین با سرمربیگری مارادونا در مرحله مقدماتی به اندازه کافی وحشتناک بود ولی صعود به جام جهانی در روز آخر و بزرگی نام مارادونا موجب شد انتقادات به کمترین حد خود برسد اما هیچ طرفدار آرژانتینی نبود که اطمینانی به تیم مارادونا داشته باشد، حتی با ستاره‌ای مانند مسی.

کسب هر ۹ امتیاز ممکن در مرحله گروهی طرفداران این تیم را امیدوار کرد ولی کارشناسان مشکل بزرگی در تیم نامتعادل مارادونا می‌دیدند. ستاره‌های آرژانتین مصرف‌کننده بودند و خط میانی این تیم خالی از تولیدکننده بود. به همین دلیل مسی و تیس مجبور بودند تا میانه زمین عقب‌نشینی کنند و با نزدیک شدن به ماسکراو، توپ را از او دریافت و با حرکات پا به توپ به سمت باکس جریمه حریفان حرکت کنند.

اولین شوک در برابر کره جنوبی به تیم مارادونا وارد شد ولی این تیم توانست از بند بازیکنان سختکوش کره‌ای رهایی یابد یا بهتر بگوییم تیس و مسی توانستند کره بازی را با خلاقیت خود باز کنند و هیگواین را در موقعیت گلزنی قرار دهند. ولی مقابل آلمان، شواین اشتایگر و خدیرا کمتر اجازه دادند مسی و تیس در میانه میدان صاحب توپ شوند، به سمت دروازه آلمان بچرخند و در موقعیت ارسال پاس نهایی قرار بگیرند. نقشه اصلی مارادونا به همین راحتی خنثی شد.

نیمه دوم مارادونا تصمیم به استفاده از پلان دوم خود گرفت. دی ماریا به سمت راست رفت تا با حرکات عرضی خود در موقعیت شوٚت‌زنی قرار بگیرد. مسی در گپ تیم آلمان قرار گرفت و ماکسی رودریگز به میانه میدان نزدیک شد ولی باز هم اتفاق مثبتی برای آرژانتین نیفتاد. آرژانتین یا بهتر بگوییم مارادونا در دام یواخیم لو و بازیکنان جوشان گرفتار شده بود و هیچ راهی برای فرار از شکست وجود نداشت یا شاید وجود داشت ولی مارادونا قادر به طراحی و اجرای آن نبود. مارادونا نقش موثری در پیشرفت شاخه‌ای از علم روانشناسی ورزشی به نام رابطه متقابل (بین بازیکن و مربی) در جام جهانی کنونی داشته است. رفتار او بعد از پایان هر مسابقه برای هر کارشناسی آموزنده بود ولی انتخاب نکردن کامیاسو، زانتی و ریکلمه، انتخاب سیستم نامناسب، انتخاب استراتژی نامناسب در کنار ضعف در کوچینگ در جریان بازی موجب شده است حتی خود او هم آینده روشنی برای خود به عنوان سرمربی در ذهن نداشته باشد و به همین دلیل حرف از جدایی از تیم ملی زده است.

مشکلات ستاره‌ها در هیبت سرمربی، نمونه‌های زیادی دارد اما هیچ گاه حکم نهایی نیست. شاید مارادونا بتواند روزی دیگر و با تیمی دیگر این شکست سستگین را جبران کند و فریاد بزند که من جزء سربازان ماهری نیستم که نمی‌توانند فرمانده موفق باشند. شاید نبرد برای مارادونا تازه شروع شده باشد.

پیشگویی‌ها

■ **منظر چهارمی هستیم**

تاگس اشپیگل – آلمان: پیروزی تاریخی مقابل آرژانتین، اعتماد به نفس ژرمن‌ها را حسایی بالا کرده و آنها را مثل یواخیم لو به این نتیجه رسانده است که می‌توانند برای چهارمین بار قهرمان جهان شوند. روی جلد تاگس اشپیگل نتیجه دو بازی آخر یک‌چهارم نهایی درج شده اما به جای تیتِر از این اعداد استفاده شده: ۱۹۵۴، ۱۹۷۴، ۱۹۹۰. یک جای خالی هم در نظر گرفته شده که به این اعداد اضافه شود. تاگس اشپیگل سال‌های

قهرمانی آلمان در جام جهانی را یادآوری کرده و اینکه چقدر در سال ۲۰۱۰ بوی تکرار قهرمانی می‌آید. آلمانی‌ها می‌خواهند با جوان‌ترین تیم تاریخ خود به تعداد قهرمانی‌های ایتالیا برسند.

تحقق یک رویا

مارکا – اسپانیا: قرمزها برای اولین بار به نیمه‌نهایی جام جهانی رسیده‌اند و طبیعی است در این شرایط قید انتقاد از نمایش ضعیف تیم‌شان در بازی با پاراگوئه را بزنند و با تیتَرهای حماسی اولین حضور در جمع چهار تیم یابانی جهان را جشن بگیرند. «این رویای همیشه ما بود» عنوان اول مارکا است که کنار عکس کاسیاس کار شده است. گلر اسپانیا یک پناثلی سرنوشت‌ساز را از پاراگوئه گرفت؛ پناثلی‌ای که اگر گل می‌شد، شاید قرمزها باز هم رنگ نیمه‌نهایی را نمی‌دیدند. آنها بهترین قرعه را برای یک چهارم‌نهایی داشتند اما همین بازی را هم با درخشش به‌یادماندنی کاسیاس بردند.

قطع رنگ‌های ما

اوله – آرژانتین: اشک‌های مسی در آغوش مارادونا و تیتَری که پیانگر عمیق فاجعه است: «قطع رنگ‌های ما». بله آرژانتینی‌ها احساس می‌کنند دنیا برایشان تمام شده است. خوردن چهار گل آن هم با سرمربیگری مارادونا و البته از تیمی به نام آلمان که همیشه مهم‌ترین رقیب‌شان در قاره اروپا بوده، حس مرگ را به آرژانتینی‌ها القا کرده است. اوله، مارادونا را مقصر اصلی این شکست تاریخی توصیف کرده و از او سوالاتی درباره برنامه‌های تاکتیکی‌اش مقابل آلمان کرده است.

کشتار

سائوپائولو – برزیل: پس از باخت به هلند، برزیلی‌ها چندان هم از حذف آرژانتین ناراحت نیستند. این روزنامه با تیتِر یک‌کلمه‌ای «کشتار»، شکست آرژانتین مقابل آلمان را تحلیل کرده است. کاریکاتوری جالب از مارادونا هم روی جلد رفته تا مقصر اصلی باخت نماینده امریکای جنوبی را معرفی کند. شاید آرژانتینی‌ها به احترام دیه‌گو، برخوردی اینچنین با سرمربی خود نداشته باشند اما برزیلی‌ها اسطوره شکست‌خورده آرژانتین را بابت این باخت تاریخی حسایی مسخره خواهند کرد. آنها به طور موقت هم که شده، باخت تلخ خود مقابل هلند را فراموش کرده‌اند.

این یک تیم است

اکپ – فرانسه: در تیتِر اول اکپ که مربوط می‌شود به برد آلمان، اسم این روزنامه هم دیده می‌شود. اکپ به معنای «تیم» است و روزنامه اکپ با تیتِر «این یک تیم است» پیروزی آلمان را پاداش کار عالی آنها توصیف کرده است. تمجید از کار فنی یواخیم لو و روح تیمی ژرمن‌ها نیز مورد توجه اکپ قرار گرفته است. این آلمان آنقدر خوب بازی می‌کند که در کشورهای مختلف طرفداران زیادی پیدا کرده است.

سید الهویی

پایگاه‌ها

-
-